

УДК 347.73

DOI <https://doi.org/10.32840/pdu.3-1.32>

Р. М. Рачинський

аспірант кафедри цивільного, адміністративного та фінансового права
Класичного приватного університету

ПОДАТКОВА ПЕРЕВІРКА ЯК ФОРМА ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ: ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ

У статті в процесі аналізу норм Податкового кодексу України встановлено відсутність нормативного визначення поняття «податкова перевірка». Інформація щодо порядку, особливостей, строків проведення податкових перевірок за їх видами, умови та порядок допуску посадових осіб контролюючих органів до їх проведення та оформлення результатів за підсумками перевірки міститься у Главі 8 Податкового кодексу України. Проте для отримання відповіді щодо сутності та змісту терміна «податкова перевірка» необхідно аналізувати поняття «податковий контроль», адже податкова перевірка є одним зі способів його здійснення.

Проаналізовано наукові праці щодо тлумачення цього поняття і встановлено, що окремі науковці вважають його інструментом податкового аудиту, який передбачає комплексне дослідження первинних бухгалтерських документів, податкової та фінансової звітності. Інші вважають податкову перевірку діяльністю спеціально уповноважених контролюючих державних органів з контролю за дотриманням платниками порядку строків нарахування, утримання та сплати податків і зборів та надання податкової звітності. А інші його вважають особливим методом державного фінансового контролю.

Доведено, що некоректно вважати податкову перевірку методом державного фінансового контролю, оскільки податковий та державний фінансовий контроль мають зовсім інше призначення, різні об'єкти контролю, різний склад контрольованих суб'єктів. У першому випадку – це бюджетні установи та суб'єкти господарювання державного сектору економіки, у другому випадку – це підприємства недержавної форми власності, фізичні особи-підприємці.

За результатами проведеного дослідження запропоновано власне визначення поняття «податкова перевірка» як: діяльність контролюючих органів з дослідження й аналізу первинної облікової та звітної документації, пов'язаної з правильністю нарахування, утримання, своєчасною та повною сплатою податків, зборів та інших обов'язкових платежів; веденням податкового обліку; своєчасним поданням податкової звітності; дотриманням законодавства з питань регулювання обігу готівки, проведення розрахункових та касових операцій, здійснення операцій з підакцизними товарами, патентування, ліцензування та дотримання законодавства про працю.

Ключові слова: податкова перевірка, податковий контроль, фінансовий контроль, податковий аудит.

Постановка завдання. Важливість проведення податкової перевірки неможливо недооцінювати. Так, за результатами статистики протягом 2018 року було перевірено: 140 суб'єктів господарювання, що належать до нафтогазової галузі, в результаті чого донараховано податків та зборів на загальну суму 5,8 млрд. грн; 372 суб'єкти господарювання, що належать до будівельної галузі, в результаті чого донараховано 850 млн. грн; 108 суб'єктів господарювання, що належать до лісозаготівельної

галузі, в результаті чого донараховано 175 млн. грн, та суб'єктів господарювання, що належать до галузі переробки та оптової торгівлі металобрухтом – донараховано 570 млн. грн. Документальними перевірками було охоплено 390 суб'єктів великого підприємництва, 91,7 тис. суб'єктів середнього підприємництва та 1089,5 тис. малих підприємств [1].

Але, незважаючи на велике значення перевірки для встановлення факту виконання платником податків свого податкового обов'язку та збільшення надходжень до бюджетів усіх рівнів завдяки

донарахуванню податкових платежів, у законодавстві не міститься норма, яка б надавала визначення поняття «податкова перевірка», сутність цього поняття можна встановити, лише аналізуючи окремі положення податкового законодавства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Правові підстави здійснення податкової перевірки контролюючими органами у своїх працях досліджували О.О. Бандурка, М.П. Кучерявенко, Л.М. Касьяненко, М.А. Маринів, О.В. Покатаєва, С.М. Попова, Л.А. Савченко, В.І. Теремецький та ін.

Зокрема, О.А. Довгим запропоновано методологічний підхід до здійснення державною податковою службою контрольно-перевірочної роботи у процесі протидії відмиванню доходів, заснований на посиленні ролі організаційно-правового, інформаційного та морально-етичного факторів як провідних щодо мінімізації професійних ризиків у діяльності працівників державної податкової служби [2].

А.М. Путренко присвятив свої праці можливостям використання непрямих методів під час проведення перевірок дотримання вимог податкового законодавства. Розкрив суть поняття, види та зміст непрямих методів, а також організацію та ефективність їх застосування за сферами підприємницької діяльності платників податків [3].

Ю.В. Гаруст, Н.А. Маринів, Л.М. Касьяненко, А.А. Микитюк спробували розкрити сутність та зміст поняття «податкова перевірка», систематизувати стадії процесу її проведення та уточнити суб'єктний склад її учасників. Але в сучасних умовах господарювання та проведення податкових реформ, що вносять корективи до повноважень контролюючих органів у напрямі проведення податкових перевірок, питання встановлення сутності поняття «податкова перевірка» не втрачає своєї актуальності.

Виклад основного матеріалу.

Аналізуючи норми ПК України, можна побачити відсутність нормативного визначення поняття «податкова перевірка». Інформація щодо порядку, особливостей, строків проведення податкових перевірок за їх видами, умови та порядок допуску посадових осіб контролюючих органів до

їх проведення та оформлення висновків за результатами перевірки міститься у Главі 8 ПК України. Проте для отримання відповіді щодо сутності та змісту терміна «податкова перевірка» необхідно аналізувати положення п. 61.1 ст. 61 ПК України, в якому представлено визначення поняття «податковий контроль» із зазначенням, що податкова перевірка є одним із форм його здійснення.

Аналізуючи наукові праці з приводу здійснення податкового контролю, зокрема, проведення податкової перевірки, можна побачити неоднозначність тлумачення цього поняття.

Так, Ю.В. Гаруст закладає у зміст поняття «податкова перевірка» діяльність податкових органів (або здебільшого аудиторських, громадських організацій) з аналізу і дослідження первинної облікової та звітної документації, пов'язаної зі сплатою податкових платежів, з метою перевірки своєчасної та повної сплати податків і зборів, правильного ведення податкового обліку, обчислення сум податкових платежів, здійснення податкової звітності [4]. Ми не можемо погодитись з цим визначенням, адже відповідно до п. 41.4 ст. 41 ПК України право проведення податкової перевірки щодо своєчасності, достовірності та повноти нарахування й сплати податків і зборів мають лише центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову, державну митну політику, державну політику з адміністрування єдиного внеску та його територіальні органи [5]. Це право навіть не надано органам Служби безпеки України, внутрішніх справ, податкової міліції та прокуратури (п. 61.3 ст. 61 ПК України). Тим паче, не може бути випадків, коли право проведення податкової перевірки може бути надано аудиторським чи громадським організаціям.

До того ж відповідно до ч. 2, ст. 21 ЗУ «Про громадські об'єднання» громадське об'єднання (громадські організації є видом громадського об'єднання) зі статусом юридичної особи має право в межах його компетенції: бути учасником цивільно-правових відносин, набувати майнові і немайнові права відповідно; здійснювати відповідно до закону підприємницьку

діяльність; засновувати засоби масової інформації; брати участь у здійсненні державної регуляторної політики та у роботі консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, що утворюються органами державної влади [6]. До переліку наданих ним прав не належить право здійснення податкової перевірки.

Що стосується аудиторських організацій, то може йтися лише про Держаудитслужбу України, яка відповідно до покладених на неї завдань реалізує державний фінансовий контроль за веденням бухгалтерського обліку, складенням фінансової і бюджетної звітності; станом і достовірністю бухгалтерського обліку і фінансової звітності (п. 3, ч. 4 ст. 22 Закону [7]). Але Держаудитслужба має право здійснення контролю лише у міністерствах, інших органах виконавчої влади, державних фондах, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетних установах, суб'єктах господарювання державного сектору економіки, а також на підприємствах, в установах та організаціях, які отримують кошти з бюджетів (п. 2, ч. 4 ст. 22 Закону [7]). Стосовно контролю за діяльністю інших суб'єктів господарювання, то право його здійснення вони набувають лише за певних умов – за судовим рішенням, ухваленим у кримінальному провадженні Отже, в інших випадках їм не надано право проведення податкової перевірки. До того ж Держаудитслужба України не є аудиторською організацією, вона є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України, та який забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері державного фінансового контролю [7].

А.А. Микитюк також наводить твердження, що податкова перевірка є інструментом податкового аудиту, який передбачає комплексне дослідження первинних бухгалтерських документів, податкової та фінансової звітності, відомостей про фінансово-господарську діяльність платника та іншої інформації з внутрішніх та зовнішніх джерел [8].

Проте, як ми вже зазначали вище, може йтися лише про державний аудит,

який є різновидом державного фінансового контролю і полягає у перевірці та аналізі органом державного фінансового контролю фактичного стану справ щодо законного та ефективного використання державних чи комунальних коштів і майна, правильності ведення бухгалтерського обліку і достовірності фінансової звітності (ст. 3 Закону [9]).

Тоді як податкову перевірку здійснюють контролюючі органи на підприємствах недержавної форми власності, фізичних осіб-підприємців, у фінансових установах, постійних представництвах та представництвах нерезидентів тощо.

Тобто представлене визначення не може відображувати сутність податкової перевірки.

Н.А. Маринів вважає, що податковою перевіркою є урегульована нормами матеріального і процесуального права діяльність спеціально уповноважених контролюючих державних органів з контролю за дотриманням платниками порядку і строків нарахування, утримання, сплати податків і зборів (обов'язкових платежів) та надання податкової звітності, яка проводиться на підставі аналізу і дослідження первинної облікової і звітної документації, пов'язаної зі сплатою податків і зборів (обов'язкових платежів) [10, с. 16].

Ю.М. Васюк надає схоже визначення: як діяльність податкових органів з аналізу й дослідження первинної облікової та звітної документації, пов'язаної зі сплатою податкових платежів, з метою перевірки своєчасної та повної сплати податків і зборів, правильного ведення податкового обліку, обчислення сум податкових платежів, здійснення податкової звітності [11, с. 52]. Проте його визначення є більш стислим, тоді як Н.А. Маринів закладає у зміст податкової перевірки не тільки сплату податків, але й їх утримання. З цим ми можемо цілком погодитися, адже відповідно до пп. 168.1.1, п. 168.1 ст. 168 ПК України обов'язок зі сплати податку на доходи фізичних осіб покладено на податкового агента, який нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку та утримує податок із суми такого доходу [5]. Також платники туристичного збору сплачують суму збору перед

тимчасовим розміщенням у місцях проживання податковим агентам (пп. 268.6.1, п. 268.6, ст. 268 ПК України [11]). Своєю чергою податковим агентом визнається особа, на яку законодавством покладено обов'язок з обчислення, утримання з доходів платника податків та перерахування податків до бюджету (п. 18.1 ст. 18 ПК України [5]). А п. 127.1 ст. 127 ПК України вказує на склад правопорушення, як-то: неутримання та несплата податковим агентом податків до або під час виплати доходу на користь платника податків, наслідками чого може бути притягнення до фінансової відповідальності у вигляді накладення штрафу в розмірі 25 відсотків суми податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету [5].

До того ж зовсім незрозумілою є фраза Ю.М. Васюк, яка стосується мети перевірки, як-то: «здійснення податкової звітності». Так, податкові декларації (розрахунки) мають своєчасно подаватися до контролюючих органів, невиконання чого є предметом камеральної перевірки (пп. 75.1.1, п. 75.1 ст. 75 ПК України). А вже дослідження змісту сутності «податкова декларація (розрахунок)» вказує на те, що це документ, який подається платником податків контролюючому органу у строки, встановлені законом (п. 46.1 ст. 46 ПК України). Аналізуючи обов'язок платника податку, ми бачимо, що до нього належить: складання податкової звітності (декларацій, розрахунків) та своєчасне подання до контролюючих органів (п. 16.2-16.3 ст. 16 ПК України). Отже, податкова звітність може складатися та подаватися до контролюючих органів, але ніяк не здійснюватись.

Л.М. Касьяненко доведено положення, що перевірка є основною формою фінансового контролю, що застосовують органи ДПС України. Водночас вона вказує, що фінансовий контроль є засобом перевірки правильності обчислення, повноти і своєчасності сплати податків та інших обов'язкових платежів, виступає формою зворотного зв'язку між суб'єктом і об'єктом та дає інформацію щодо результатів діяльності останнього [12].

І.А. Малютін також вважає, що податкова перевірка є особливим методом

державного фінансового контролю, а податковий контроль, на його думку, є особливим видом державного фінансового контролю, який вважається одним з найбільш важливих елементів податкової системи держави [13, с. 60-61].

Пропонують розуміти державний фінансовий контроль як комплекс цілеспрямованих заходів органів, їх підрозділів, які здійснюють державний фінансовий контроль у межах повноважень, з метою упередження, виявлення та припинення фінансових правопорушень на підконтрольному об'єкті щодо його фінансово-господарської діяльності, а також забезпечення законності, фінансової дисципліни та ефективності формування і витрачання коштів, у тому числі бюджетних, та інших активів у процесі володіння, розпорядження, використання і відчуження державного майна, відшкодування збитків та встановлення міри відповідальності у разі порушення фінансового, у тому числі бюджетного законодавства [14, с. 346].

Державний фінансовий контроль забезпечується органом державного фінансового контролю через проведення державного фінансового аудиту, інспектування, перевірки закупівель та моніторингу закупівлі [9].

Відповідно до ст. 2 ЗУ «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» до завдань органу державного фінансового контролю належить: здійснення контролю за використанням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, ефективним використанням коштів і майна, станом і достовірністю бухгалтерського обліку і фінансової звітності у міністерствах та інших органах виконавчої влади, державних фондах, фондах загальнообов'язкового державного соціального страхування, бюджетних установах і суб'єктах господарювання державного сектору економіки, а також на підприємствах, в установах та організаціях, які отримують кошти з бюджетів усіх рівнів (ст. 2 Закону [9]).

Тоді як податковий контроль вчиняється контролюючими органами з метою контролю правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків

і зборів, а також дотримання законодавства з питань регулювання обігу готівки, проведення розрахункових та касових операцій, патентування, ліцензування тощо (п. 61.1 ст. 61 ПК України).

Отже, аналізуючи ці два поняття, ми бачимо, що ці види контролю мають зовсім інше призначення та різні об'єкти контролю.

До того ж зовсім різний і склад контрольованих суб'єктів. У першому випадку – це бюджетні установи та суб'єкти господарювання державного сектору економіки, у другому випадку – це підприємства недержавної форми власності, фізичні особи-підприємці.

В.Д. Єгарміна конкретизує, що податковий контроль, являючи собою різновид державного фінансового контролю, характеризується власною організацією, тобто має свої функції, задачі, об'єкти контролю, свої принципи, форми і методи функціонування. Принципи, форми, методи та організація податкового контролю формуються на підставі як загальних вимог до проведення державного фінансового контролю, так і особливостей системи оподаткування, виходячи з прийнятої державою податкової політики, і опосередковуються організацією роботи органів податкової служби [15, с. 169].

На думку Т.О. Татарової, податкова перевірка – це одна із форм податкового контролю, за допомогою якого забезпечується дотримання платниками податків, податковими агентами та/або іншими уповноваженими особами вимог законодавства щодо повноти, правильності нарахування і сплати податків, зборів, платежів, що реалізується шляхом співставлення наданих платником податків податкових декларацій (розрахунків) з фактичними даними щодо проведених останнім господарських операцій [16, с. 118].

Підтримуючи таке визначення, можна додати, що науковець залишив поза увагою фактичні перевірки.

Адже фактичною є перевірка, що здійснюється за місцем фактичного провадження платником податків діяльності, розташування господарських або інших об'єктів права власності такого платника. Така перевірка здійснюється контролюю-

ючим органом з питань дотримання норм законодавства щодо регулювання обігу готівки, порядку здійснення платниками податків розрахункових операцій, наявності ліцензій, свідоцтв, дотримання роботодавцем законодавства щодо укладення трудового договору (пп. 75.1.3, п. 75.1 ст. 75 ПК України [5]). Тобто у цьому разі можуть бути відсутні будь-які декларації або ж факт проведення господарських операцій. Бо підставою для її проведення може бути отримання інформації від державних органів влади або органів місцевого самоврядування щодо наявності у платника податків патентів чи ліцензій. І тому предметом перевірки буде встановлення факту наявності цих документів.

В.О. Єрохов вважає, що податкова перевірка являє собою місце перетину двох комплексних механізмів впливу на суб'єктів податкових правовідносин: державного примусу в податковому праві та податкового контролю. На його думку, податкова перевірка є не тільки інструментом підтримання режимів законності та фінансової дисципліни в податкових правовідносинах, а й дієвим примусовим засобом попередження невиконання або неналежного виконання податкових норм [17, с. 99].

Поняттю «примус» у словнику української мови надано визначення: як натиск з чийогось боку; примушування (до якихось дій). Зумовлена кимсь або чимсь необхідність діяти певним способом, незалежно від бажання [18]. Очевидно, на думку В.О. Єрохова, контролюючі органи шляхом проведення податкової перевірки мають на меті примусити (незалежно від бажання платника податку) виконувати свій податковий обов'язок: обчислювати, декларувати та сплачувати суму податку та збору в порядку і строки, визначені законодавством.

Але не може бути головною метою проведення перевірки обов'язковість встановлення фактів порушення податкового законодавства з можливістю його притягнення до відповідальності. Про що свідчить і п. 86.1 ст. 86 ПК України, в якому вказано, що за результатами перевірки може бути складено акт у разі встановлення під час такої перевірки порушень та довідка, якщо такі порушення відсутні. Вважаємо, дуже

спірним є твердження В.О. Єрохова, що податкова перевірка є дієвим примусовим засобом попередження платника податку.

Останнім часом податковій адміністрації всього світу переорієнтовують свою діяльність на стимулювання добровільної сплати податків, тобто на попередження порушень, у фіскальних органах створюються окремі напрями, які складаються із професіоналів з різними навичками (спеціалісти з податків, ІТ-спеціалісти, спеціалісти з поведінкової економіки тощо) [19]. Більше того, натеper в Україні взято напрям на перевтілення Державної фіскальної служби з фіскальної на сервісну службу, яка передбачає плідну співпрацю з платником податку, а не залякування його.

Висновки.

Дослідивши різні підходи до встановлення змісту поняття «податкова перевірка», можна запропонувати таке визначення: діяльність контролюючих органів з дослідження й аналізу первинної облікової та звітної документації, пов'язаної з правильністю нарахування, утримання, своєчасною та повною сплатою податків, зборів та інших обов'язкових платежів; веденням податкового обліку; своєчасним поданням податкової звітності; дотриманням законодавства з питань регулювання обігу готівки, проведення розрахункових та касових операцій, здійснення операцій з підакцизними товарами, патентування, ліцензування та дотримання законодавства про працю.

Список використаної літератури:

1. Звіт Державної фіскальної служби України за 2018 рік: офіційний портал Державної фіскальної служби України. URL: <http://sfs.gov.ua/diyalnist-/plani-ta-zviti-roboti-/237691.html>.
2. Долгий О.А. Механізми державного управління податковою службою України в умовах ризиків : автореф. дис... д-ра наук з держ. упр. : 25.00.02. Донец. держ. ун-т упр. Донецьк, 2007. 36 с.
3. Путренко А.М. Організаційно-правові засади застосування непрямих методів у визначенні податкових зобов'язань платників податків : автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.07. Нац. ун-т держ. податк. служби України. Ірпінь, 2008. 19 с.
4. Гаруст Ю.В. Правове забезпечення контрольної діяльності податкових органів України : автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.07. Нац. ун-т держ. податк. служби України. Ірпінь, 2008. 20 с.
5. Податковий кодекс України (зі змінами та доповненнями) : Закон від 02 грудня 2010 р. № 2755-VI / Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
6. Про громадські об'єднання : Закон від 22 березня 2012 р. № 4572-VI / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>.
7. Про затвердження Положення про Державну аудиторську службу України : Постанова від 3 лютого 2016 р. № 43 / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-%D0%BF#n8>.
8. Микитюк А.А. Правові та організаційні засади здійснення податкового аудиту державною податковою службою України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Нац. ун-т держ. податк. служби України. Ірпінь, 2010. 21 с.
9. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні : Закон від 26 січня 1993 р. № 2939-XII / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12/ed20180127/conv>.
10. Маринів Н.А. Податкова перевірка як організаційно-правова форма реалізації податкового контролю : автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.07. Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2007. 20 с.
11. Васюк Ю. Податковий контроль в Україні в умовах дії податкового кодексу: реалії, практичні проблеми та шляхи модернізації: *Актуальні проблеми державного управління*. 2012. Вип. 4. С. 51-56. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdyo_2012_4_17.
12. Касьяненко Л.М. Правові основи здійснення фінансового контролю органами державної податкової служби України : автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.07. Держ. податк. адмін. України, Нац. акад. держ. податк. служби України. Ірпінь, 2004. 18 с.
13. Малютін І.А. Податкова перевірка – особливий метод державного фінансового контролю. *Правове регулювання економіки* : зб. наук. праць. 2008. № 8. С. 58-68, с. 60-61.
14. Дікань Л.В. Фінансово-господарський контроль : навчальний посібник. ХНЕУ, 2009. 346 с.

15. Єгарміна В.Д. Податковий контроль: теоретичні засади і практика застосування. *Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2011. № 1. С. 166-176. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnudps_2011_1_17.
16. Татарова Т.О. Особливості податкової перевірки як форми податкового контролю. *Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія»*. 2016. Вип. 4. С. 113-122. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vchfo_2016_4_12.
17. Єрохов В. До питання визначення місця податкової перевірки в механізмі засобів державного примусу в податковому праві. *Юридичний вісник*. 2014. № 6. С. 96-100. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urid_2014_6_18.
18. Словник української мови: Академічний тлумачний словник (1970-1980). URL: <http://sum.in.ua/s/prymus>.
19. Співробітник НІСД взяв участь у круглому столі «Реформа державної фіскальної служби: від органу тиску до сервісної організації». Національний інститут стратегічних досліджень. URL: <http://old2.niss.gov.ua/articles/2806>
-

Rachynskiy R. Tax inspection as a form of tax control: approaches to determination

In the article in the process of analyzing the norms of the Departmental Code of Ukraine, the establishment of the normative legal meaning of the understanding of "tax control" is established. Information on the procedure, features, lines of the conduct of the parental regulations for their species, remember the procedure for admission of the main control organs to the financial statements, the execution of the results of the conversion should be taken at Chapter 8 of the Departmental Code of Ukraine. But, for the removal of the requirements, today and for the term "tax control", it is need to analyze and understand "control", as well as control in one way.

Analyzed on the basis of scientific understanding, ascertained, on the other hand, to integrate it with the instrument of income tax, such as the transfer of comprehensive accounting documents, income and financial assistance. Impersonating the remuneration of the duty of the special upgraded controlling authorities with the control of paid remittances by the order of the lines on the other hand, cleared and paid the pay and the paid remuneration. And I invoke it with a special method of sovereign financial control.

It has been brought up that it is incorrect to respect the tax deduction by the method of sovereign financial control, so that the levy and the sovereign financial control may be redeemed for more control, separate controls, a separate warehouse of control subcontracts. In the first case, on the budget, establish the subdonation of the state donation to the sovereign sector of the economy, the other on the side, on the basis of the government of the uncontrollable form of power, the physical person is the case.

As a result of the conducted research own determination of concept "tax verification" is offered as: activity of supervisory organs is from research and analysis of primary registration and current document, related to the rightness of extra charge, maintenance, timely and complete payment of taxes, collections and other obligatory payments; by the conduct of the fiscal accounting; by timely presentation of the tax accounting; by the observance of legislation on questions adjusting of appeal of cash on hand, leadthrough of calculation and cash operations, realization of operations with excise commodities, patenting, licensing and observance of legislation about labour.

Key words: tax control, financial control, financial control, financial audit.